

ŽENSKÁ HLÍDKA.

ŘÍDÍ M. BUREŠOVÁ.

F. M. BERANOVSKÝ:

MORAVSKÁ ROMANCE.

Plaval šňaha koně, to v Moravě řec.

Proč bych ji nevěřil? Je jako má milá, vodička mne ještě nikdy nezradila.

Nevěř vodě ptece, voda vždy je zrádná, zajedeš-li v hloubku, pomoc není žádána!

Utoneš, utoneš — voda se zatočí — budou tě plakat troje modré oči!

— Zapláče matička, zapláče sestřička, zapláče pro tebe tvoje galáněčka...

Neposlech šňaha, zajel do hlubiny...

— Odpusť mu Bůh milý všechny jeho viny.

Utoneš, utoneš... Zvonily mu hrahy, plakaly pro něho prošánecké panny.

A bilovské zvony smutně krajem zněly, aby vzpomněli si ty, kdož zapomněli.

ZÁVIŠTÍ.

O, závišti, jak jsi mocná ve svém působení, jak záhadná jest tvoje jednání... Každý tvor sebou uchváčenej a omámený, pozbuše sebevlády a upadá v úplnou tvoji moc. Ano v tvoji moc. Ve tvou železnou páži, ze které není možno se vybiti, tak že oběť svou pomalu rdousá, až jí úplně zardousá! — Mohutné tvoje kmemy sesílají se každým dnem, — a větve svoje rozkládají do širého okoli a je ohrožují... a to strašně ohrožují! Neznáš ohledu ani soucitu, ale bez milosti zachvačujeme vše ve svém dosahu a svou oběť pak necháváš pomalu mřít... O, jak jsi nemilosrdnou a krutou ve svém jednání, ani slzy, ani prosba tě nejsou s to ohmknouti, ba i tenkrát, když oběť tvoje umírá, raději se od ní odvraceješ a necháváš ji bídně zahynouti... O káž by bylo možno nalézt prostředky ve světě ku poražení této mohutné nestvůry a osvobodit lidstvo z tenat jejího díve, nežli strávil a umodřil všechno jemnocit v duších našich!

Tou myšlenkou obíráme se snad každé chvíle, každá hora, všika, kříd na rozcestí mysl naše živě si vykreslil. A což ty známé tváře našich sousedů, ty večerní schůzky a ty pěkné pohádky o "Bílých paních ze Schatzbergu!" (Dodnes jsou viděti zřetelně v lese "Karlswald" zvaném, táhnoucím se směrem od Jihlavy ke Stokám.)

Pestré luby, po nichž ráda jsem co děcko běhávala, rozmanitost, květná hojnost na věnce si trhávala? ...

Dětství, bezstarostné dětství! — Každé laskavé slovo milené matičky, starostlivého otce přála bych si slyšeti znovu. Jaké to blažené pomýšlení, stává-li se člověk dítětem velkým! Prožíváme znovu ty slavnosti rodinné, ať již veselého či smutného významu, ony slavnosti kostelní, jako na příklad svatojánské, kdy v předvečer jejího svátku nám copánky pletla, až nás to notně za kníže tahalo, aby pěkně držely, neboť jsme chtěli mít hodné vrkočů. Ano, nevdali nám ani pozdější způsob úpravy vlasů, vynalezený některou matinkou, kdy vlasy nabaleny na závětky papíru a stočeny ve tvrdé uzlíky, jež nám dětem nedaly spát a my myslily, že máme pod hlavou velké ořechy. A což ta dlouhá nekonečná noc, ráno k nedělkání a to šukání a shánění po domě, než nás matka oblékla do bílých šatečků s bledomodrou ozdobou? Neznáš ohledu ani soucitu, ale bez milosti zachvačujeme vše ve svém dosahu a svou oběť pak necháváš pomalu mřít... O, jak jsi nemilosrdnou a krutou ve svém jednání, ani slzy, ani prosba tě nejsou s to ohmknouti, ba i tenkrát, když oběť tvoje umírá, raději se od ní odvraceješ a necháváš ji bídně zahynouti... O káž by bylo možno nalézt prostředky ve světě ku poražení této mohutné nestvůry a osvobodit lidstvo z tenat jejího díve, nežli strávil a umodřil všechno jemnocit v duších našich!

K nebetným Krakonošům duch máj vzletá toužebně, tam, kde moji drží dlejí v té chyšci malebné!

Proč mysl naše zalétá tam k těm, kteří dovedli tolik radosti dětkám svým způsobilí? Oni věděli, že v pozdním věku tak rádo se vzpomíná na bezstarostné dětství; oni věděli, že lidé bezohledně mnoho ponížení a útrap uchystají jim miláčkům, a proto jim též vstřípi v mysl:

Bez těch chvilek v sebejití nastal by život za přehřátí... (Pokračování bud.)

Anna Steiner, Linwood, Neb. — Ctná redakce! Zaslal jsem obnos na vyrovnání účtu za tiskovou práci pro sbor Deery Vlasti, č. 48, J. C. D., žádám o uveřejnění těchto několika řádek v "Ženské Hlídkce." Již dávno chtěla jsem psát, ale vždy jsem toho nechala, a píši teprve nyní, když jsem čla dopis od pí. Bedříšky Novotné. Milá paní, snadno se dá posuzovat, ale těžko je trpět. Já si myslím, jak může jen někdo posuzovat jiného, když sám neznal, pokud se týče stavu manželského. Až se taková jednou provdává a nebude jí štěstí práti jako vám, milá paní, že pak bude jinak soudit. Nejdě-li můj dopis do koše, budu psát častěji. Zdravím celý personál "Pokroku" a pí. pořadatelku "Ženské Hlídky."

Marie Hrušková, Bolivar, Mo. Ctná redakce! Zde vám posílám \$2.15, \$1.00 na "Pokrok" a 15c na Počrčkův kalendář (jestli jej domů nemáte, tak až vám přijde) a \$1.00 na "Česko-Americký Venkov" a pošlete nám semena. Při tom musím s vámi též sdělit, že má matka a naše babička Katerina Vurovová zemřela ve věku 91½ roku. Rozena byla v r. 1820 a do Ameriky jsme přijeli v r. 1874. A tak zakusila vlásla křehkých svízelů a strastí v South Dakotě na prásdných pozemcích. — Tenkrát byl těžký začátek. Když jsem se vdala, hospodařila po otcově smrti s mladším bratrem a

když se tento oženil, přišla k nám a od té doby byla u nás a u nás také zemřela. Zde v Missouri jsme 9 let. Tak vy, vnučata, až toto budete číst, vzpomeneťe si na ni nějakým otčenášem, neb vás skoro všechny vchovala, a vy, její kamarádky tam, též. Vnučata měla 20 a pravnučata asi 25 neb snad i více; jsou v South Dakotě, v Nebraskae a v Chicagu. Zároveň děkujeme všem za to, co pro naši milou babičku Hruškovu (pod též kromě jímenem jí každý znal) vykonali. Předně děkuji velebnému pánu, že na nás tak dlouho čekal a má svatou. Než nemohl jsem si pomoci; pohřební vůz nepřišel z Bolivar až v 8½ hod. a tak jsme do Karlna přijeli teprve až v 11½ hod. Dále děkuji zpěváčkům a sl. Marii Franekové za hraní na kláru a všem dárečím věneč a květin. Bůh odplat všem! — Též se musím zmínit, jakou jsme měli úrodu. Pšenice byla mířty pěkná, ale krátká, a zrno též pěkné. — Ovsy se ani nemohly sekat v zázemě, nýbrž jen senovkou a někdo na něm psal dobytek. Korny ránně nejsou moc pěkné, pozdní jsou lepší, ale jest v ní moc červů. Z jara jsme měli vláhu, ale pak v létě přišly takřka jen rosy, až teprve v červenci přišel déšť větší a tak v zahrádkách zeleniny a brambor jest málo. A nyní jest tak velké množství, že se nemůže ani do pole. Jesté nemají ani všichni zaseto pro to moko. Sena jest málo a teprve nyní po těch deštích vyrostla tráva na seno. — Milé družky, též vám dávám poradu ze své zkušenosti. Měla jsem bolavý prst a nespala jsem už po dvě noci. Povídám: "Starý, propichni to!" On do toho přehlé a tekla krev. I pravil, že to bude nehojed. Odvětila jsem, že jsem četla ve "Venkově," co je na to dobré, a také jsem to hned hledala a našla: sůl a terpentýnový olej. Přiložila jsem to na prst a spala jsem pěkně. Je to moc dobré. Sůl chladí a terpentýn táhne. Tak jsem si to dávala po dva dny, načež se to protrhlo samo, ani jsem o tom nevěděla. Ovšem, když jsem dělala jílu, že jsem to dala doh. Děkuji za poradu tu tomu, kdo jí dal do "Venkova." Nuže, milé družky, jen své zkušenosti pilně sděluje, neb se každému něco hodí. Brzy opět na shledanou v "Ženské Hlídkce."

Teta VitámVášová, Omaha, Neb. Milé družky a všichni čtenáři tohoto listu! Víte, že už tady máme havelské posvěcení? Povíme tedy druhým, jak je kdo užil aneb užije, buď ještě ve staré vlasti aneb již zde. Také mně přišla myšlenka na posvěcení. Sama jsem ho nikdy mnoho neušila, jelikož mi štěstí nepřálo, abych byla též Pannou Stárkovou, kdežto moje starší sestra Františka zaváděla několikrát pod máje. Co tu bylo těšení a hlavy lámání, jak šaty ušit, jakým škrobem oskrobit sukne, aby hodně žustily, jaké věnce vzít na hlavy, aby se hochům líbily a jak vyšít bílý kapuseník, který měl býti okrasou věty máje. Amatlnky se konečně rozmýšlely, čma krmít housera, aby byl hodně tlustý, a trmuly obhavou, aby se nepřetopila pekárna a předstihovaly se, aby koláče jejich byly pěkné a křehoučké. A kde se očekávalo hodné hostů, byl vykrmen též vepříček, aby byla štavnatá pečinka s kůrčičkou, jindy i statný vepř, aby byly jatrnice. Takové a podobné byly ony přípravy k posvěcení, aniž by se kdo staral, jaký význam slovo posvěcení v sobě skrývá. A co nám na tom tak záleželo? My jsme se pouze starali, abychom se notně najedli, vytančili a vůbec abychom všeho ušli do syta. Vědět posvěcení jest jen jednou do roka, ale za to se slavilo celé tři dny. Já jsem většinou slavnost tu oplakala. A ptáte se, proč? Inu, proto. Neměla jsem nové šaty, musila jsem nosit šaty po sestře, pak jsem musila pástí krávy tak asi od 9 hodin ráno do 4 hodin odpoledne. Přikali jsme tomu na jednu zápleť. Ale nemyslete, že jsme přitom nebyli tě veselí. Naše dobré matičky nám daly dobrou svačinku a mímno to se nás několik domluvalo, kam poženeme na pastvu. Měli jsme obvykle ušetřeno ložko pod Horou mezi Hrobovcem a Ronchovany. Ušli jsme v lese stromek, zasadili ho do křihu kopce a okrášlili ho, ať to bylo

čímkoliv. Pak jsme zpívali a tancovali každý svou, až nás z veselosti té vyrušil hajný, který na nás vylíhl celou spoustu nadávek, že pryč se nám krásy pasou v seči (školec). Vidí ty, starý můj kamaráde, Antone Travníčku od Linwood, že je to pravda? A také jsme se kolikrát notně pohádali, že jeden neb druhý neumíme tančit. Teď snad bychom to dovedli lépe, ale stárneme a nezbývá nám než ta vzpomínka na naše mládí a naše dětské doby. — Doufám, že více vás vzpomíná na ty časy. Protož, povzte mně též, jaké zvyky byly na jiných stranách Čech, ať se cítíme alespoň na chvíli mladšími. Díky mému neznámému dárci, který mi poslal na posvěcení kohouta, teď to mám alespoň do páru, 3 kohouty a 1 slípku. Nenadíl svoje jméno a tak jest to jakási záhadná jako tehdy s těmi jatrnice a prasátkem p. L. W. Dongrose, když byl ještě redaktorem "Hospodářských Listů" v Chicagu. Ale ať to již byla některá z mých dobrých přítelkyň aneb některý pan bečák, vše jedno, díky vám za vzpomínku. Nevíte jistě, že jsem samou radostí plakala. Jak jsem již dětská, vidíte! A můj dárcé má z toho třeba radost. Kdybych tak věděla, že jest ta dobrá duše ještě mládeňcem, věru, že by mě srdce zmétklo jako srdce toho kohouta. Však co to? Zase posvěcení! Listonoš mi donesl kartu, na níž stojí: "Drahá Teto! Posíláme Vám sud jablek a pytel mouky. Bessie Hoskovec." Teď mi ale dokonce vypadla i tužka z ruky a dále pláče nad tím, že mám ve světě přátele, aniž o tom vím, snad jsem si je získala jen svými dopisy. Paní Hoskovecovi by nám mohla zajistě mnoho v "Ženské Hlídkce" povědět. Zatím ona si vzpomněla na mne. Díky vám, přátelé! — Rodičině p. Antona Kaňky v Plattsmouth, Neb., projevujeme naši úpřimnou soustrast nad tak strašnou a nenadálou smrtí jejich dcerky Františky, která přišla o život ve srážce vlaků u Fort Crook. — Slečna Františka byla učitelkou ve Weeping Water a několik v Kansas City, jak anglické noviny psaly. Zprávou tou jsme byli celí zdrceni, neb jsme slečnu Kaňkovou dobře znali. Takový jest ten osud člověka!

Libuše Bartošová, Hot Springs So. Dak. Ctná pořadatelko: Jak jest vám asi známo, nalézám se nyní v Hot Springs, S. D. V O-maze měly poslední čas ošetřovatelky málo práce a proto jsem se rozhodla přijmouti stále místo v Battle Mt. Sanitarium, které mi bylo nabízeno hned v červenci. Já ale chtěla navštívit přátele a známé v okolí Linwood a Bruno a proto jsem to odložila až do 15. září. Z Omaha jsem vyjela 14. září ve 4 hodiny odpoledne po C. and N. W. dráze a na místo jsem se dostala druhý den v 10 hodin ráno. Počasí je zde ráno už hodně studené, tak že musíme nosit kabáty, ale odpoledne se udělá parné teplo. Větry jsou tu časem velké a prachu dost, neb tu nemají dlužné ulice. V neděli jsme si vyjeli v kočáře do kopeč. Scenerie zde jest krásná. Hot Springs je postaveno v dolině a je obklopeno černými vrchy. Voda teče stále po ulici a celá cesta je taková, že se musí jet časem přes "creek." Když je zima, tak je všude vidět; pára neb voda je teplá. Nemocnice, v které jsem zaměstnána, jest vládni a je postavena na velkém kopeci, který se jmenuje Battle Mountain, a odtud máme krásnou vyhlídku. Do města se může jít po cestě aneb po schodech a těch je asi 125. To by se náš tatínek uděchal, než by vyšel nashůru! Pacienti jsou zde jen veteráni z občanské a španělsko-americké války. Každý, když sem přijde, dostane modrou vojenskou uniformu a tu musí nosit pořád, jenom když dostane svolení, může nosit své šaty a to když chce někam jít. Je jich tu asi 400 a zaměstnané asi 150. Je tu 7 ženských ošetřovatelek a 20 mužských. Jsou tu tři doktoři a operace máme každý týden. Součinářů je tu asi 50 a pro ty mají "Fresh Air Cottage" a ti, co jsou v tom už hodně zle, jsou drženi ve vnitř. Ty já tenhle měsíc ošetřuji. Strádané se každý měsíc na jiná oddělení. Podlahy jsou zde všeude kamenné a uprostřed je gumová rohožka. Jest zde všude velké či-

Kuchyň nové doby. Každý může vésti domácnost, záležet ale na tom, jak? A zrovna tak každý může upravovat jílu, ale též je tu otázka, jak? Každý může dávat návody ku vaření a připravování různých salátů a mas, ale jak? A tak je to se vším na světě. A jest to opravdu zvláštní, že vše vyžaduje alespoň trochu zkušenosti a rutiny, bez nichž se ani pořádně brambor neuvaří. — Zrovna tak jako lékárník musí vědět, jak slučovat různé tekutiny, taktéž jest třeba, aby kuchařka věděla, jak si při vaření počínati.

Celerový salát. Seřízní vršky s tolika celerů, jak mnoho chceš mít salátu, celer vyčistí oskřab a dej je do slané vody vařit, zelené vršky však dej do studené vody, aby zkrchly. — Když se celer uvaří, rozkrájěj jej na kolečky, urovnej do mísy, popraň ještě trochu soli, polej dobrým olejem a octem, okolo mísy udelej věneček z celerové natě, posyp 3 paprem, celerové svršky pěkně jehličkou rozkaď a poklaď je na vřeh. Jest úhledný a též chutný.

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD

Pravidelná poštovní a paroplavební doprava

z Baltimore do Brémen

římno po nových dvoútrubových poštovních parnicích od 1,600 do 10,000 tun snosnosti: Rhein, Main, Neckar, Cassell, Breslau, Koeln, Hannover, Frankfurt, Brandenburg, Chemnitz.

II. kajuta z Baltimore do Brémen od \$57,50 nahoru

Tyto parníky mají pouze jednu třídu kajut, která označena jest jako II. kajuta.

Všude jmenované parníky jsou vybavené nově, výtěně zhuoovány a snouy zařízení, pokoje kajut na palubě. Elektrické osvětlení ve všech prostorách.

Další správy podávají generální jednatel:

aneb jejich zástupci v zemí. A. SCHUMACHER & CO., No. 7. S. Gay St., Baltimore, Md B. CLAUSENIUS & CO., 95 Dearborne Str., Chicago, Illinois

sto a pacienti mají dobrou stravu a pěknou čistou postel. Je v tomto stavení 12 oddělení a v každém je 30 postelí. V tuberkulosním cottage je jih 40. Pro pacienty, kteří mohou přecházet, mají velkou jídelnu, kde je zaměstnáno asi 20 holek, které jim posluhují. Pak tu máme pekárnu, prádelnu, krejčovskou dílnu, commissary a kapelu. V létě kapela hraje každý den v 6 hodin, když se spouští prapor a dvakrát týdně odpoledne a každý večer mají koncert a pohyblivé obrázky. V zimě hrají ve vnitř. Také tu mají velkou světnici, kterou ve všední den užívají za čítárnu a v neděli za kostel. — Ráno v 8 hodin káže katolický kněz a v 11 hodin protestantský. Každou sobotu v 10 hodin ráno je prohlídka (inspection) jako ve vojsku a to se všecko svítí čistou. To přijde jeden z hlavních důstojníků a všude prohlíží, kde by snad našel trochu prachu. Pak dvakrát za rok přijede z New Yorku, asi 15, na prohlídku, ti nejhlavnější. Byli tu 22. minulý měsíc. My ošetřovatelky máme stavení pro sebe a každá máme svou světnici. Máme moc dobrou kuchařku, která vaří jen pro nás a pak máme hospodyně, která nám uklidí naše světnice. Musíme ráno vstávat v 5:30, snídáně je v 6; do práce jdeme v 6:30, k obědu jdeme v 12, zpátky do práce v 1:30 a domů v 6 hodin. Tu zase přijde ošetřovatelka a tři mužští, kteří dělají na noc. Práce tu máme dost, ale mně se zde moc líbí. — Přála bych všem všem vidět tento ústav, neb stojí za to. Po domově se mně často zastýskne a naši lidé mi často píší a já zas jim a tak se vždy dopisem potěším. Bude-li tento dopis přívětivě přijat, budu psát zase. Pozdrav Tety VitámVášové a všem čtenářům "Z. H."

Smažená granátová dýně. (Eggplant.)

Dýni oloupej, rozkrájěj na tenké řízky, dej je do slané vody močít dvě neb tři hodiny, pak je čistou vodou oplákní, osuš plátnem, popraň paprem, omoč každý ve kvásku, jako se dělá na smaženky (Fritters) a smaž na sádle neb máse. Též se mohou jen v mouce obalit a smažit, aneb ve vejci a strouhání, jak kdo je má rád.

Nadivaná dýně.

Vař dýně as patnáct minut ve slané vodě, pak je vyndej, skroj svrsky dýně, pozorně odejmi, vykřab maso opatrně lžičkou, tak aby jsi kůru neprotřihla, toto pak usekej, přidej k němu kousek másla aneb sádlu a uzeného masa a přidej k tomu trochu strouhané žemličky a přidej trochu hovězí polévky, osol a opepři dle chuti, nech to na kamnech prohřát as 5 minut, pak odstav z kamen a když to trochu schladne, přidej do toho jedno ušlehané vejce. Pak tím naplň ty dýně, dej na pekáč, posyp je povrchu smaženou žemličkou a peč je v rozpálené troubě as půl hodiny.

SPRÁVKY KAMEN A PECÍ.

Rošty pro vyhřívání parou a horou vodou. (Ohřívá vodu v předu kamen (Water front.) Nové pece a vyhříváče cisterny. 13-12c

Omaha Stove Repair Works, 1206-1208 Douglas Str., Tel.: Douglas 960 — A-3621.

FARMA NA PRODEJ.

Též několik tisíc akrů nevzdělaných pozemků ve státě Wisconsin, kde se vše s úspěchem pěstuje, prodám za levnou cenu a dobrých podmínek. — Píšte si o podobnosti na adresu:

CHAS. STIBUREK, SPOONER, WIS. 13-3p

Weiss-ova Flétna

NOVINKA! NOVINKA!

Nový hudební nástroj, na nějž každý s pomocí přiloženého návodu a not může hrát. Flétna jest 13 palců dlouhá, a má mnohem příjemnější tón, nežli talabci harmonika. **Cena \$1.25 i s poštovní dávkou.** Lze koupiti v obchodech hudebninami, departementních obchodech atd., anebo u **Ch. Weiss, Harmonika-Fabrik, 933 Broadway, New York.**

Moderně zařízený a největší Foznický a uzenářský závod vlastní nejstarší fozník.

V. F. KUNCL,

č. 1244 So. 13th St., Omaha. Má na skladě vždy velké zásoby čerstvého různého masa, jakož i znamenitých domácích uzenářských výrobků. Ceny levnější nežli kdekoli jinde. Zboží možno objednat telefonem: Douglas 1199. 28-1f

Velký výběr slatých sručených hodiněk pro dámy i pány, snubních prstenů a veskorych šperků za velmi mírné ceny na skladě má

A. CECHA,

společnýv hodinář a státník č. 1248 již. 13. ul. Omaha

Správy hodiněk vykonává levně, rychle a spolehlivě. Objednávám a veškerá vnuje svařtání posornost. Píšte si o ilustrovaný ceník. 13-2

Anna Kuliková, South Omaha, Neb. — Ctná pořadatelko! — Dnesní můj dopis patří našim mladěm.

TOUNA!

(Báseň Náměsíková.) Kdy vás spatřil oko moje, bory draké, milé bory, Váš, vy krásné vosné nádě a ty lesné, šumné bory?